

DR. SZABÓ ATTILA LÁSZLÓ

címzetes egyetemi docens
(Nemzeti Közszolgálati Egyetem)

az Alkotmánybíróság főtitkára

Gimnáziumi tanulmányaimat – melyek meghatározóak voltak későbbi életemre nézve – a Baár-Madas Református Gimnáziumban folytattam, és itt érettségiztem 1996-ban. 2001-ben végeztem el a jogi egyetemet az ELTE győri tagozatán, summa cum laude minősítéssel. Jogi szakvizsgámat 2005-ben tettem le, kiváló eredménnyel. Német nyelven anyanyelvi szinten, angolul tárgyalási szinten beszélek. 2006-ban európa-jogi szakjogász, majd 2014-ben munkajogi szakjogászi képesítést szereztem.

Karrieremet a Magyar Szabadalmi Hivatal Jogi és Nemzetközi Főosztályán kezdtem el jogászként. A közigazgatásban eltöltött ezen rövid időszak alatt bepillantást nyerhettem egy nagyon speciális jogi szakterületre. Érdeklődtem a szabadalmak, védjegyek, mintaoltalmak jogi szabályozása iránt, és lehetőségem volt számos nemzetközi egyezmény lefordításában is közreműködni, mely nyelvi képességeimet is gazdagította.

Ezt követően a Pest Megyei Bíróságon dolgoztam mint bírósági fogalmazó, majd bírósági titkár. Mindig is vonzott a bírói pálya, maga a bírósági lét; úgy gondoltam – és ebben a bíróságon eltöltött évek csak megerősítettek –, hogy az egyik legjobb tanulási és fejlődési lehetőséget a bíróság kínálja. A belső képzések, a magas szakértelem, a rengeteg alázattal és kitartással elvégzett munka, a bírák szakmai hozzáértése és embersége mind-mind olyan tényező, mely kitörölhetetlen emlékeket hagyott bennem. Itt tanultam meg dolgozni, itt szívtam magamba a gyakorlati jogi tudást, itt készítettek fel a kollegák a jogi szakvizsgárra, és itt szereztem meg azt a tudást, melyet az azt követő években jogi tapasztalattá formálhattam.

2007-ben az Alkotmánybíróságon folytathattam munkámat, Lenkovics Barnabás professzor úr – azaz a Tanár Úr – gondoskodó és tanító irányítása mellett. Tanár Úr szakértelme, valamint a társadalomról, az emberről, a jogról, a hitről és legfőképp az emberségről szóló tanításai olyan életre szóló úttravaló, mely nélkül nem lehetnék ma az, aki vagyok. Büszke vagyok arra, hogy 2007 és 2014 között

tanácsadói, főtanácsadói, majd kabinetfőnöki beosztásban a segítője, kollégája és tanítványa lehettem.

Hálás vagyok azért is, hogy olyan kiváló Professzorokkal, Tanárokkal, Emberekkel dolgozhattam együtt, mint Bihari Mihály, Kukorelli István, Lévay Miklós, Stumpf István, Szalay Péter és Trócsányi László. 2016 és 2024 között Sulyok Tamás elnök úr elnökhelyettesi, majd elnöki munkáját segíthettem szintén kabinetfőnökként, rengeteg tudást, gyakorlatot szervezve.

A vezetés terén szerzett tapasztalataimat 2024-ben tovább kamatoztathattam, amely évben a Sándor-palota főigazgatójaként dolgoztam. 2025-ben lehetőséget kaptam Windisch László elnök úrtól, kortársamtól, hogy a megszerzett tudásomat az Állami Számvevőszék szolgálatába állíthassam jogiigazgató-helyettesként. Különös, új világ ez, ahol más jogterület, más szemlélet fogadott, mint a korábbi munkahelyeimen.

Ahogy 2024 a változás éve volt számomra, 2025 az újrakezdésről szól. Felkérést kaptam Polt Péter volt Legfőbb Ügyész úrtól, Elnök úrtól arra, hogy az Alkotmánybíróság főtítkáráként vezethessem azt a hivatalt, melyben majd 18 évet tölthettem el, különböző pozíciókban. Óriási megtiszteltetés, hatalmas kihívás, embert próbáló feladat, melyre azért (is) mondtam igent, mert az életutamban felsorolt személyektől kapott talentumokat szeretném újra az Alkotmánybíróság szolgálatába állítani.

Végül örömmel tölt ez az is, hogy 2019-től a Nemzeti Közszerződési Egyetem címzetes egyetemi docense lehetek. Büszkeséggel tölt el, hogy szakmai és civil tevékenységemért 2018-ban a Magyar Arany Érdemkeresztet, 2024-ben pedig a Szuverén Máltai Lovagrend Nagyszeresztje kitüntetéseként vehettem át.